

Kde máš svůj dům

Marta Kubišová

Vpravo hled' a říkej, že zrak mě mýlí,
malej dům tu stával, ano zde náš dům stál.
Kdo ho smetl a zboural jak hrstku špejlí?
Bouře zlá, či zával? Na to se ptávám dál.

Kde máš svůj dům, dům co svítí?
Kde máš svůj dům? Záhon kvítí?
Já vím, já znám, jak jsou slova zrádný,
co zůstalo nám, pár slov, stěny žádný.

Zbyl jen loňský sníh a struny po písniích
tichnou lítostí.

Kde máš svůj dům s bílou stájí?
Kde máš svůj dům, byl jen pár dní.
Ten dům byl jen náš a měl stěny chrámů,
a dnes kde ho máš, kde jsou stěny z trámů?

Zbyl jen něčí vzdech a slova o hnízdech
tichnou lítostí.

Je klid a pusto v mlázi
a nekonečnou plání vítr kvílí.
Je něco co ti schází? Co tu schází?

Ó a vrátka bílý, kde jen jsou?

Kde máš svůj dům, dům co září?
Kde máš svůj dům, ó ty lháři?
Proč déšť mi jej svál,
proč vzduch v pěsti svírám?
Proč prach není prách?
A klíč neotvívá?

Náš dům s pevných klád, kde mohlo usínat
malý dítě mý.